

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa P. Spółki z o.o. w W.
przeciwko M. S.A. w W.
o stwierdzenie nieważności uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 24 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 1/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych związanych z prawem wykonywania przez wierzyciela akcjonariusza, prawa z akcji które nabył w ramach postępowania egzekucyjnego.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienia prawne pozostają na marginesie poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Opierają się one - jak trafnie zauważa strona pozwana w odpowiedzi na skargę kasacyjną - na założeniu, że między wierzycielem akcjonariusza, który nabył prawo do akcji w drodze postępowania egzekucyjnego, a uprzednio ustanowionym w toku egzekucji z wierzytelności zarządcą istnieje pewien rodzaj następstwa prawnego. Tymczasem nabycie prawa do akcji w drodze postępowania egzekucyjnego ma charakter pierwotny.

Ponadto trafnie podniesiono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że wierzyciel akcjonariusza ma prawo wystąpić z powództwem o stwierdzenie nieważności uchwały spółki, ale tylko pod warunkiem, że zaskarżenie to zmierza do zaspokojenia wierzyciela w drodze egzekucji (por. uchwała SN z 25 listopada 2011 r., III CZP 64/11, OSNC 2012, nr 6, poz. 67). Ustalenia faktyczne sprawy nie uzasadniają zaś takiego wniosku.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

